



نقدی فقهی بر ماده ۲۲۵ قانون مجازات اسلامی

دکتر عادل ساریخانی^۱، سیدمصطفی سهرابی^۲

۱- دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه قم

۲- دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه قم

چکیده

فقیهان امامیه بر اینکه حد زانی محصن و زانیه محصنه رجم است اجماع دارند. با وجود این، در بین برخی از فقیهان مابین حد زانی و زانیه جوان و غیر جوان محصن اختلاف عقیده وجود دارد. برخی فقیهان مستند به عمومات که همانا سنت و آیه ۲ از سوره مبارکه نور است، بدون تفکیک میان زانی شخص جوان و پیر به ثبوت حد جلد و حد رجم توأمان قائل هستند ولی برخی دیگر با تفصیل، در زانی شخص جوان محصن صرفاً قائل به حد رجم و در زانی شخص پیر قائل به ثبوت حد رجم و حد جلد هستند. بررسی ادله از ضعف قول اول حکایت دارد. با وجود این، قانون مجازات اسلامی در ماده ۲۲۵، در راستای تطابق با فتوای امام خمینی (ره)، به صورت مطلق حد زانی محصن را رجم در نظر گرفته است. در نوشتار پیش رو ضمن کاوش در مستندات فقهی مسئله، ضعف مبنایی قانون و اقتباس ناقص آن از فتوای امام (ره) کاویده شده است.

واژگان کلیدی: فقه امامیه، قانون مجازات اسلامی، حد زنا، رجم، جلد